

Splitska Riva 6. studenog 2010.

Blog

Posted by:

Objavljeno: 2010/11/7 14:36:09

U subotu, 6. studenog bio sam u Splitu.

Dan prije kolegice i kolege iz Trogira osnovali su ogranak Hrvatskih laburista .

Nakon što je splitski ogranak izabrao novo vodstvo, okupili su se naši povjerenici i predsjednici ogranka iz Sinja, Kaštela, Solina, Trogira, Splita, Visa....

Teme razgovora bile se unutarstranačke pa ih sada preskačem ali moram izraziti zadovoljstvo što smo uspjeli okupiti ekipe ljudi raznim profesija i dobi a kojima je ovo prvi stranački angažman. To ohrabruje.

Nakon toga imao sam konferenciju za novinare na kojoj se pojavila i ekipa HTV-a.

Naravno da ni u jednoj informativnoj emisiji prilog nije emitiran. Možda zato što sam najavio da će Hrvatski laburisti biti protiv izmjene Deklaracija o načelima pregovora o ulasku Hrvatske u EU u kojoj HDZ i Vlada predlažu da se referendum održi NAKON potpisivanja pristupnog ugovora. A 2005. kada smo u Saboru donosili tu Deklaraciju, jedna od najvažnijih točaka dogovorena konsenzusom svih stranka bilo je upravo to da se referendum mora održati PRIJE potpisivanja pristupnog ugovora a nakon završetka pregovora.

U prenatrpanom rasporedu uspio sam održati obećanje Mosoru i za TV Kanal 5 snimiti „Mosorijadu“.

Nakon toga sa stranačkim kolegicama i kolegama sat vremena proveli smo na prepunoj Rivi.

Razgovarali s prolaznicima, djelili naše letke i odgovarali na puno pitanja.

Ti razgovori sa ljudima na Rivi su i povod ovom tekstu.

Moram priznati da sam još i sada pun dojmova.

Nije to moj prvi razgovor s ljudima na gradskim ulicama ali sam se po prvi puta našao u situaciji da su razgovore prihvaćali i oni koji ne dijele moje političke stavove ili stavove stranke. Svi osim jednog starijeg gospodina koji me očitito dobro poznaje i koji je odbio sa mnom pričati jer sam (citiram) „...1993 dizao štrajkove i morali su me izvesti pred vojni sud“!

Što me posebno dojmilo?

Jedna postarija gospođa (molim, tako je sama sebe nazvala) odbila je razgovarati sa mnom jer sam prestar ali je rado prihvatila razgovor sa mojim mladim stranačkim kolegom ! Njemu vjerujem jer vjerujem da mladi moraju preuzeti politiku, bila je izričita i okrenula glavu od mene. Najenergičniji zahtjev za mladima u politici koji sam do sada doživio.

Zato se i veselim što smo na tom području okupili mladu ekipu.

Pristupivši dvijema gospođama nisam stigao ni pozdraviti a jedna od njih energično mi je u lice sasula lavinu kritika za našu (političku) odgovornost za preveliki broj mladih a nezaposlenih.

Poslužila se primjerom svoje kćeri (magistica) koja ni u 35. godini života ne uspijeva naći posao. Živi od majčine mirovine a sada je morala zatražiti i socijalnu pomoć.

Dokle god to ne riješite, ne obrađajte nam se više, završila je gospođa.

Pristupio sam i jednoj četveročlanoj obitelji, najmlađi je bio u kolicima.

Pažljivo su me saslušali, uzeli letke i pristupnice a gospodin me upitao. „Gospodine Lesar, a želite li vam garantirati da nakon što uđete u vlast, nećete postati kao i ovi?“

A koju garanciju bi vam prihvatili, uzvratio sam protupitanjem.

Samo ostavku i ako uvedete neposredne izbore i za zastupnike. Kratko i jasno.

Očito je da ćemo se morati svojski potruditi ljudima vratiti povjerenje i u politiku i političare.

One razgovore u kojima smo dobivali podršku i tapšanje po ramenima ovaj puta preskačemo